

Előfizetési ár:

Helyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 2 korona.
Félévre 4 korona.

Vidékre postán küldve:
Negyedévre . . 3 kor. 50 fil.
Félévre 7 kor. — fil.

Egyes szám ára 2 fillér.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

FÜGGETLEN NAPILAP

Megjelen minden nap,
hétfé és
ünneputani nap kivételével.

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Budainagy-útca 151. szám,
hova a lap szellemi és anyagi
részére vonatkozó összes
dolgok intézendők.

Telefon: 141. szám.

Főszerkesztő: DR. JOÓ GYULA.

Kiadja: a Nyomda-Részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: HAJDÚ JÓZSEF.

Közegészségügy.

Veszedelemes hírekkel vannak tele az ujságok. Itt is, ott is megmarja az emberi erőt holmi alattomos epidemia és megtévezve az ugy is nehezen elviselhető társadalmi és közgazdasági bajokat, aktuálissá — égetőn, a körünkre égett dolgok súlyával aktuálissá — teszi a közegészségügyünkkel való beható vizsgálódást. Bécsben a himlő grasszál, Oroszországban kolera-járvány dühöng s veszedelmés, láthatatlan ellenségektől környezve meg-inog a mi ugy is gyenge agyaglá-bakra épített közegészségügyünk is.

Erőben, számban amúgy is napról-napra togyunk. A gazdasági viszonyok egyre siralmasabb következeseket rejtve a méhükben napról-napra rosszabbodnak; az Ausztriával való közösség odafesti a falra újból a kvótá-emelés ördögét és ez vért, meg izzadságot jelent; politikai konstallációk, meg egyéb szociális bajok fokozatos progresszivitással kezdik ki önállóságunkat. És mind ennek teljébe megcsikorgatva fogait, előbukkan a holnap homályos ködéből egy déminira torzult arc: a vén kaszás arca.

Odafenn a hegyek között, a hol szászorta folytóbb az inség és szászorta durvább a mindennapi kenyér, hihetetlenül rosszak a közegészségügyi viszonyok. Sajnos, még csak ázsiai nivórol sem beszélhetünk. Lejebb, a nagy Alföldön meg beléje marta fogait az izmos, erős magyar tüdőkbe egy szörnyüses veszedelem: a tüdővész és évről-évre — már-már közel jár a százezerhez — egyre nagyobb lesz a halálesetek száma; sok ezer tüdőveszes ember szaladgál és fertözi meg a levegöt. A társadalom pedig egykedvűen behunyja a szemét és hagyja, hogy azoknak, akiket itthon hagynak a tengert járó hajók, a szá-jára lehelje a maga gyilkos csókjaikat ez az irtózatossan gonosz kórság.

Sajnos, a mi népünk ebben az irányban még nincsen a műveltség és kellő tisztánlátás azon fokán, hogy teljes sikerrel és látható eredménnyel lehetne küzdeni ezen sok áldozatot követelő kísértet ellen. A magyar csak akkor megy a doktorhoz, ha segíteni egyáltalában nem lehet rajta, a végső határig vár, mert bizik az erős természetében, és ami még rosszabb a házi szerekben.

Mint jeleztük, hazánk közegészségügyi viszonyai semmiféle tekintetben sem mondhatók fényeseknek, söt csak akkor látják meg azt a sok, rengeteg sok hibát és hanyag mulasztást,

mikor járványok fenyegetnek, akkor megmozdúni egy kicsit a sajtó is, reformokat követel, de ha elmúlt a veszély, akkor minden a régiben marad. Hány és hány nagyobbacska község, illetve egész kör van kör-orvos nélkül állandóan, hány erős, javakorbéli hazafi pusztul el kellő orvosi ápolás hiánya miatt, arról nem készül statisztika, pedig bizony rémes, elijesztő és tanulságos példát nyujtana a jövőre vonatkozólag. De ezen nem is lehet csodálkoznunk, mikor egy körorvos, tanult, intelligens ember létére 40—60 filléres honorariumokat kap egy-egy látogatásáért. Szent Isten, a mai viszonyok, a mai drágaság és nagy igényekkel bíró társadalom mellett egy diplomás embert ép ugy fizetnek, mint egy hordárt. Sok, sok hiányát lehetne még felhozni közegészségügyünknek, de sürgös reformokra van szükség, gyökeres változtatásokra. Első sorban az ivóvíz kérdése rendezendő, vízvezetékeket bevezetni mindenütt, másodsorban a piacok, élelmiszerek szigorúbban vizsgálándók meg, az élelmiszer hamisítók sokkalta szigorúbban büntetessenek, harmadszor a körorvosok olyan dotációkban részesítendők, hogy ne legyenek az összes pályázatok meddők. Ez a pár sürgös reform képezne azt az erős alapot, melyre építeni lehet, mert most sajnos, még ez az alapunk is hiányzik.

Koldusok — házalók.

Hogyan lepik meg a lakókat.

Nem lehet ezen segíteni?

Minden nagyobb városban rendezve van a szegény-ügy.

A hatóságok országsszerte jelentékeny áldozatokat hoztak abból a célból, hogy az elaggott és munkaképtelen egyének időről-időre némi anyagi segélyben részesíttessenek s ez uton meg legyenek mentve az éhenhalástól.

Az így létesült alapítványok közt vannak olyanok is, amelyeket nemesszívű adakozók egyenesen szegénysorsú ember társaik felsegélyezése céljából bocsátottak a hatóságok rendelkezésére.

Ugy ennek, mint a hatósági alapítványok keletkezésének legeslegfőbb indító oka az volt, hogy a lakosságnak az a része, mely nem szorult segélyre, vagyis melyik dolgozni képes, illetve saját jövedelméből él: ne legyen kitéve annak, hogy a koldusok nagy tömege által óráról órára ostromoltassék. Mert bármily jószive legyen is valakinek, azt még sem tarthatja kellemes dolognak, ha a segélyt kérők la-

kása küszöbén unos-untalan beteszik a lábukat.

Kecskemét város részint az e célra rendelt alapítványok kamatainak kiutalásával, részint egyéb jövedelmeiből havonta több száz koronát fordít a város talaján belül élő szegényeinek felsegélyezésére. S azok a szegény emberek, akik ezeket a havi segélyeket kapják, nem is járnak koldulni. Tudják nagyon jól, hogyha ezt tennék, elesnének az őket megillető javadalomtól.

Hanem ezekkel szemben akadnak elzülött s tudja Isten honnan idekerült alakok, akik minden hatósági engedély nélkül veszik maguknak azt a bátorságot, hogy be-benyitogatnak egyes magánlakásokba. S nemcsak a külváros lakóinak van szerencsájük ily züllött, sokszor ijesztő kinézésű alakokhoz, hanem még a piac környékén lakóknak is.

És ezek a pálinkabüzzel telített, legtöbbsnyire marcona külsejű, félelmetes lények körútazásaikat főleg oly időben tartják, amikor gondolják, hogy a család tagjai közül az erősebb nem, vagyis a férfiak már nincsenek odahaza. Az otthon maradt nő, vagy a család más gyengébb idegzetű tagja aztán, csakhogy szabadulhasson mielőbb a kellemetlen vendégtől, belenyul erszényébe s igyekszik azt ugy, ahogy kielégíteni. Megeşik, hogy a segélynyujtónak történetesen csak pár fillér áll rendelkezésére. Ezek közt a vakmerő alakok közt akad nem egy, aki a nyujtott összeget kevesli és visszaadja s az illető vagy képes többet adni vagy sem. Képzeltetni az így előállt helyzet tarthatatlan voltát!

Es ez nap-nap után így megy . . .

Pár nap előtt történt, hogy a Körösi-utca egyik emeleti lakásába benyit egy drabális, csaknem herculesi termetű „szegény ember”. Nem állt meg az előszobában, hanem benyitott egyenesen a lakásba, kopogtatás nélkül. A szobában nem volt más, csak egy fiatal, gyöngénő. Az ember oda ment az asztalhoz és megállt. A nő kérdezte: kicsoda? és mit akar? Az kirukkolt vele, hogy ő munkanélkül van s segítséget jött kérni. Az asszonyka előkereste erszényét, de véletlenségből épen kifogyott az aprópénze. Mondta az embernek, hogy menjen ki, majd szól a eselédnek, aki lement az udvarra. Hanem az nem mozdult s a nő félelmében már épen kiáltani akart, amikor megjött a eseléd. Apró pénze annak se volt; s így tudtára adták, hogy jöjjön később.

Az ember vad tekintettel távozott s valami fenyegetésfélét mormogott magában. Nobát ezigy épenséggel nincs jól!

Tudjuk mi azt bölesen, hogy minden emberhez, vagy minden lakás elé

nem let egy egy rendőrt állítani. De az ilyen gyanus alakokat mégis csak figyelemmel lehetne kísérni valahogy. Ha a város igazi szegényei nem járnak házról-házra, mégis csak furesa, hogy őket helyettesítik olyanok, akik arra teljesen illetéktelenek.

Tanácsot nem adhatunk a rendőrségnek. De azt az egyet talán meg kívánhatjuk, hogyha az ilyen elzúllott, többé-kevésbé veszélyes kóborlókat tetten kapják: bánjanak el velük szigorúan. Leginkább meglehet pedig őket kapni holmi harmadrendű lebujokban, ahol az összehírcsolt pénzt elisszák. Igazolvány nélkül tul kell adni rajtuk mielőbb.

Barátai vagyunk a demokratizmusnak, de annyira még se vagyunk, hogy dolgozni képes egyének szabad kóborlásával és zsarolással háborgassák sokszor védekezni alig képes emberek nyugalmát.

NAPI HIREK.

Francsek József indítványa.

Francsek József kereskedő, th. biz. tag indítvány terjesztett be a legközelebbi rendes közgyűlés elé. Indítványában a pálinkamérések és ezzel összefüggésben levő üzletek munkaszünetének megrendszabályozását kéri, valamint indítványozza, hogy a város írjon fel az országgyűléshez a pálinkamérések vasárnapi napon leendő zárva tartása tárgyában. Az életrevaló, okos indítvány a következő:

Méltóságos Főispán úr!

Tekintetes Közgyűlés!

Az egész ország területén, ugy Kecskeméten is vannak olyan kereskedők, kik üzletükön kívül korlátlan italméresi

joggal bírnak, kiméresi jogaikat üzletükkel egy épületben, az üzlettel ajtóval összekötve koresmabehelyiségükben gyakorolják és mert a koresmaipar a munkaszünet keretében még nincs beleillesztve, a törvény betartására szükséges ellenőrzés lehetetlenné van téve, így nagy alkalom van adva a törvény kijátszására, és a munkaszüneti törvényt betartó kereskedők megkárosítására.

Ugyanis vannak korlátlan italméresi joggal bíró kereskedők között olyan kapzsi, gyorsan meggazdagodni vágyók, kik a munkaszünet ideje alatt koresmaüzletükön keresztül más árukat is szolgálnak ki, amivel a munkaszünetet betartó kereskedők vevőközönségét magukhoz kötik és így a törvény kijátszásán kívül, többi kereskedő társaik megkárosítására törnek.

A mezei, de különösen a városi és más hetes munkások, kik szombaton este végzik munkájukat, általában vasárnap folyamán kapják fizetésüket, a mi *ig a munkástörvény változtatva nem lesz, másként nem is lehet*, emiatt szükséges bevásárlásaikat hétfőn kell eszközölniök, de ettől reggel 6 óráig el vannak zárva, így kényszerítettek fél napot a bevásárlás eszközése végett mulasztani mely mulasztás különösen a családos munkásokat érzékenyen érinti, mindezek méltán maguk után vonják a munkaszüneti törvény helyesbítését.

Nemzetünk egy rétegének tagjai a szeszes italok mértéktelen fogyasztása következtében anyagilag és erkölcsileg tönkremennek, szerencsétlenné teszik családjukat, beteg, senyvedt gyermekeket nemzenek, ezzel megkárosítják, gyengítik nemzeti erőnket, szóval a szesz tulságos élvezete nekik és az egész leszármazottjaik megrontója. Ezen csapásokat kizárólagosan a pálinka koresmák (butikok) mérik a szerencsétlennékre, mert alkalmat nyújt dobzódásra, és kábító italuk korán reggeltől késő estig csalogatják a megtévedetteket, a megrontó és ölü szesz-fogyasztására, melynek megakadályozására a pálinka koresmák egészen való

eltörlése vezetne eredményre, amiért is tisztelettel:

Azon alázatos kéressel járulok a Méltóságos Főispán úr és a Tekintetes Közgyűlés elé, méltóztassanak az itt elsorolt megszívlelésre méltó és mindnyájunkat érdeklő ügyeket magukévé tenni, és a törvényt tisztelő kereskedők megkárosítására, illetve a munkaszüneti törvény kijátszásának megszüntetése céljából, azon koresmaüzletekre, melyeknek tulajdonosai a koresma helyiség mellett vagy azzal egy udvarban más üzlettel is bírnak, a munkaszünet kiterjesztése. Továbbá a heti és más munkások szükséges bevásárlása lehetővé tételére minden év április—szeptember nyári hónapokra hétfőn reggel 6 óra helyett az üzleti személyzet alkalmazása nélkül, fűszer és vegyes áruk árúhatárát 4 órára való radukálása, végül a szeszes italok mértéktelen élvezete meggátlására, a pálinka koresmák (butikok) eltörlése céljából, a nagyméltóságú m. kir. minisztériumhoz felírni és mindezeknek pártolása, és hasonló felirat felküldése végett az összes törvényhatóságok és megyékhez át irni sziveskedjenek.

Mely után maradtam Méltóságos Főispán úr és a Tekintetes Közgyűlésnek

Kecskeméten, 1907. szeptember 24.

alázatos szolgálja

Francsek József

th. b. tag.

○

Kecskemét, szeptember 24.

— **Birói vizsga.** Mohácsy Lajos kir. járásbirósági aljegyző, a kecskeméti jogászhelyettes és általános kedvelt, rokonszenves tagja tegnap kitűnő sikerrel tette le a gyakorlati birói vizsgát az országos biróvizsgáló bizottság előtt.

— **Plébános beiktatás.** Révész István róm. kath. plébános beiktatására nagyban folynak a készülődések. A mai nap folyamán gróf Csáky Károly értesítette a plébánost, hogy helyettesítője Goszmann Károly legkedvesebb oldalkanonokja lesz, aki a beiktatást végzi. A beiktatásra ed-

TÁRCA.

Az útitárs.

— Irta: H. Sztankay Lajos. —

Sűrű pelyhekben hullott a hó. Dermesztő hideg szél süvített végig a bércsek ormán. Mintha óriási kürtöt fuvott volna a vihar, egész a faluba hallatszott bőmbölése. Embert csak elvéve lehetett látni, az is sietve menekült biztos fedél alá. Még a komondorok is eltűntek a kiskapukból, nem ugatták meg az idegent. Akárcsak kihalt volna falu.

A szomszéd községből egy fiu igyekezett át a hegyen. Nem lehetett 15—16 évesnél több. Daróc ruhája, kerek kis kalapja, tüszője elárulta, hogy oláh. Széles bőrtáska lógott az oldalán. Ő volt a falu postása. Minden nap megmászta a hegyet, hogy annál közelebb érjen a szomszéd helységbe, hol a postát átvette. Tehát aféle hivatalos személyiség volt a községben, mint a kisbíró.

Ma eltöltötte az időt, és bizony már alkonyodni kezdett, midőn hazafelé indult a levelekkel. Pénzt is hozott magával. Bizott azonban jó fokosában és lábában. A falu végén, a hegy lábánál utitársa is akadt.

Negyven éven felüli marcona alak, kopott ruhában, hátán batyuval. Vándor volt, kit sorsa hosszú gyaloglásra készített, néha magában, néha kettesben. Ha akadt jószívű ember, felvette kocsijára, volt azonban olyan is, ki pénzért sem vette volna fel.

A postás fiuval hamar össze barátkozott. Könnyen történik az ily ismeretség.

Már egy óra hosszat gyalogolhattak s fenn voltak a hegy gerincén, hol erdőn kellett volna meg átmenni.

Kegyetlenül süvített az orkán. Sötétedett erősen. Őt lépésre alig lehetett már látni.

— Megállj Gyorgy! — mond a vándor — Allapodjunk meg csak. Ott egy tisztás, védett helyen, pihenjünk néhány percet. Akad talán a tarsolyban egy kis melegítő is.

A batyuból üvegett huzott elő, odaadta a fiúnak. Mindketten nagyot ittak. A tüzes ital ugyancsak a lábukba szállt. Leültek.

Közben a postás fiúnak megoldódott a nyelve. Elbeszélte, hogy pénz is van nála. Felesillant a vándor szemé, majd mélézva hallgatta. Azon gondolkodott, hogy ha a nyakát egyszer megszorítaná ennek a nyomorult kölyöknek, mentve volna egy időre a nyomoruságtól. Ugy ösztönözte valami a tette. Már már kinyújtja kezét a fiu felé — s hirtelen visszariadt.

Ez tovább beszélt. Ujra ittak. Ésre sem vették, hogy teljes sötétségben vannak. A regélő egyszerre csak elhallgatott, nyelve elakadt, szemé lecsukódott és egy fához dőlt.

A vándor hirtelen előkapta zsebkését. Itt az idő — szólt önmagához — s kinyitá a bicska pengéjét.

— Csak egy dőfés — gondolá, már már lesujtott karja, de egyszerre leereszté. Valami nehéz érzés ült a mellére. Majd megfult. Szíve annyira dobogott, majd szét pattant. Szeme előtt elvonult egész élete. Láta boldog gyermekkorát, mikor édes anyja imára tanította. Összekulesolta két kezét s az ég felé emelte szemét, buzgó fohászt küldött az eget urához.

Majd elhaltak szülei s a világba taszított.

Hányódott-vetődött az emberek között. Hol ludat őrzött, hol disznópásztor volt. Egy jószívű ember végre megszánta s magához vette. Itt kitanulta volna mesterségét, de a felszabadulás előtt meghalt mestere is. Azóta újból hányódik, vándorol, egyik faluból a másikba, nincs kedve végleg letelepülni. Valami folyton üzi, hajtja. Pedig a nyomortól ráferne egy kis kereset. Ruháján látszik legjobban.

Most könnyűszérel hozzájutna egy kis pénzmaghoz. De hátha kiderül a tette. Már szinte maga előtt látta a csendőrköt, mint úzik, hajszolják hegyen-völgyön keresztül, mint a vadat. Majd elfogják, kezeire, lábaira nehéz vasat raknak, viszik a bíró elé — a siralom házba — talán fel is akasztják.

Összerázkódott. Végig futott a hideg egész testén.

— Eh! gyávaság az egész. — Odahajolt egészen az alvóhoz. Az meg se mozdult. Olyan volt, mint valami sötét szobor. Mélyen, nagyon mélyen aludhatott. még a lélekzetvétele sem hallatszott. A vándor döntő elhatározással újra felemelte kését, egy pillanatig habozott — aztán lecsapott.

A bicska célt téveesztett, de elvágta a táska szíját. Megesördült a pénz a táskában. Villámgyorsan kapta fel a vándor a könnyen szerzett prédát s neki vágott az erdő sűrűjének. Alakját elnyelte a sötétség. Menekülésének zaját elnyomta a süvítő szélvész.

A postás nem hallotta mi történik. Aludt. — Nem kellett neki párna, sem takaró.

Betakarta a hó . . .

dig részvételüket jelentették: a plébános régi parochiájának papságán kívül Michalek János kir. tanácsos özvegye, Reevesz János és családja az angol kolónia leg-élőkelőbb tagja és s dr. Cseresznyés Ernő vezetésével a dunakesz alagi egyház képviselőtestülete. A beiktatás sorrendje: 1. Délelőtt 10 órakor a beiktatási nagy mise. 2. A beiktatott plébános a szószék-ről üdvözlő és megáldja a híveket. 3. Szentmise. 4. Tisztelgés. 5. Déli 1 órakor 200 terítékű bankett a „Royal” ban.

— **A Kazinczy szobor leleplezése.** Gyönyörű ünnepekésként kíséretében folyt le a biharmegyei Érsemjénben Kazinczy Ferenc szobrának leleplezése. A kiváló költő és nyelvújító szülőhelyére vasárnap igen sokan zárandokoltak el, hogy a szobor-leleplezési ünnepen részt vegyenek. Az ünnepet több száz főre menő sokaság jelenlétében Végh József inával nyitja meg. Utána Négyessy László tartott magas rőptű ünnepi beszédet, amely közben lehullott a lepel a szoborról, amely Horvay János szobrász műve. A Kazinczy-család tagjai közül ott volt Kazinczy Ferenc két unokaöccse: Gábor Debreceni járásbíró, a feleségével; Lajos kecskeméti törvényszéki bíró és ennek fia: ifjabb Kazinczy Gábor műegyetemi hallgató, Kazinczy Andor zempléni földbirtokos, Kazinczy Béla pénzügyi tanácsos, unokaöccse és Kazinczy Mariska.

— **Építőiparosok gyűlése.** A Magyar Építőiparosok Országos Szövetsége vasárnap és hétfőn tartotta első vándorgyűlését Nagyváradon az építőiparosok élénk részvétele mellett. Számos nagyfontosságú kérdésben hoztak határozatot s különösen hangsúlyozták a gyűlésen, hogy a szövetség nem a munkások letérésére alakult. A gyűlésen a kecskeméti építőiparos szövetség is több taggal képviseltette magát; a küldöttek tegnap este érkeztek haza.

— **Változások vasuti menetrendünkben.** A magyar királyi államvasutak vonalain és az általuk kezelt magánvasutakon f. évi október hó 1-én a téli menetrend lép életbe, mely a jelenleg érvényben levő nyári menetrenddel szemben bennünket érdeklőleg, a következő lényegesebb változásokat tartalmazza:

A Budapest nyugati p. u. orsovai vonalon: A Budapest nyugati p. u.-ra délelőtt 9 óra 15 perckor és délután 1 óra 15 perckor érkező, valamint a Budapest nyugati p. u. ról délután 2 óra 25 perckor és éjjel 10 óra 10 perckor induló gyorsvonatok Albert Irsa állomáson nem, ahelyett Monoron fognak rendszeresen, illetve feltételesen megállítani.

A Szegedről reggel 6 órakor Budapestre induló gyorsvonatnál a tartózkodás Szatymazon megszüntetettik.

A Budapestről jelenleg este 7 órakor Orsovára induló személyvonat Budapestről csak este 8 óra 5 perckor fog indulni és Szegedre éjjel 1 óra 14 perckor fog érkezni. E vonat Szegedtől változatlan maradt.

A Kecskemét—fülöpszállási vonalon: A fülöpszállás és Izsák között közlekedő hajnali vonatpár megszüntetettik.

— **Az Izraelita Nőegylet halvacsorája.** Október hó elsején este 8 órakor halvacsorát rendez az Izr. Nőegylet a Kereskedelmi Kaszinó helyiségeiben. Belépti díj 1 korona. Vacsora alatt a rendezőség egy kis cabarettel fogja a közönséget szórakoztatni.

— **A Rabsegélyző Egyesület közgyűlése.** A Kecskeméti Rabsegélyző Egyesület vasárnap, szeptember hó 24. napján d. e. 11 órakor tartja rendezévi közgyűlését a kir. törvényszék 55. sz. helyiségében.

— **Színház megnyitás.** Bihari Akos szinigazgató ma kérvényt adott be a tanácsnak, hogy a sziniévadot október 12-én megnyithassa. Beadványához hozzáfűzi, hogy az előre hirdetett személyzet is változik, amennyire Kondor Ernő megmarad ugyan a társulatnál, de a titkárságról le-

mond s helyette Szabó Pál lesz a titkár, Vajda Dezső tenorista a fővárosi nyári színházhoz szerződött, akinek a helyébe Bán Endrét szerződtette az igazgató.

— **A pénzügyminiszterium és a drágaság.** A pénzügyminiszteriumban a miniszterelnök utasítása folytán tanulmány készült, amely az élelmiszerek és az elsőrendű szükségleti cikkek drágasága, ennek a drágaságnak a mértékével, okaival foglalkozik. Hivatalos és magán, úgy az országra, mint egyes nagyobb külföldi helyekre kiterjedő adatgyűjtés eredménye ez a tanulmány. Célja pedig az, hogy egy szaktanácskozmány tárgyalásainak alapjául szolgáljon, amelyet a miniszterelnök ebben a kérdésben összehívni kíván. A drágaság okai közül természetesen olyanok is vannak, amelyek a világgazdaság fejlődési tüneteivel függnek össze és amelyek ellen ennél fogva semmiféle kormányzati hatalom sem tehet. Vannak viszont olyan okok, amelyek hatását paralizálni, vagy legalább is enyhíteni a közhatóságok és a társadalom igenis képes. Erre kell majd a teendők megállapításánál kiterjeszkedni.

— **Nyitra kérése.** Érdekes kérelmet küldött Nyitra városa. Azt kéri a várostól, hogy a gyógyfürdőkre vonatkozó szabályrendelet egy példányát neki küldje el. Naiv nyitraiak azt hiszik, hogy nekünk gyógyfürdőink is vannak. — Pedig hát lehetne.

— **A főreáliskola önképzőköre.** Tegnap tartotta a főreáliskola önképzőköre dr. Szántó Kálmán tanárnak vezetésével alakuló gyűlését. Elnök lett Bodócs Béla VIII. o. t., titkár Danics Kálmán VIII. o. t., főjegyző Révész István VIII. o. t., aljegyző Kastner Jenő VII. o. t., pénztáros Almási Sándor VII. o. t., továbbá választottak a VIII. és VII. osztályból négy-nyolc választmányi tagot.

— **Munkasgyűlés.** A kecskeméti szocialista munkások vasárnap, f. hó 29-én népgyűlést tartanak, amelynek tárgya az október hó 10-diki általános munkaszünethez való csatlakozás lesz.

— **Fagy.** Ma reggelre virradóra a hőmérő fagypont alatt volt. Nyitabb helyeken a víz is befagyott. A hivatalos ősz csak most kezdődött s már is fagyról kell hírt adni. Rosz jel.

— **Gyanús veszettség.** Marsa János kutyája megharapott három malacot, mire a kutyát nyomban agyonverték. — Minthogy a szelíd természetű kutyáról feltehető, hogy veszettség ütött ki rajta, Marsa János nyomban jelentést tett a rendőrségen, ahol intézkedtek sürgősen, hogy a kutya hulláját megvizsgáltassák az állatorvossal, a megmárt malacokat pedig szigorúan elkülönítették.

— **Önműködő kenő készülék.** A m. kir. szabadalmi hivatalnál Schimmerl Emánuel és Stemmer József az általuk feltalált, rendkívül praktikus találmányukra önműködő kenő készülékre kértek szabadalmat. A szabadalmi hivatal a bejelentést oly felhívással tette közhírré, hogy akinek a szabadalom ellen kifogása van, azt 60 napon belül a szabadalmi hivattal közölje.

— **Megszűnt sertésvesz.** A Kecskeméttel közvetlen határos nagykovácsi külterületeken hetekkel ezelőtt fellépett sertésorbáné teljesen megszűnt. A hatóság feloldotta a zárlatot.

— **Baleset.** Galvács Sándor ma éjjel kétlovas kocsijával sebesen hajtott s az utána száguldó rendőr megszólitotta. — Galvács erre még inkább megdühösödött s a lovakat megcsapkodta, amelyek elragadták a kocsit. A Vásári kis-útcán a kocsit a jarda szélén felborult és Galvács kiesett a kocsiból. Karján és baloldalán megsérült.

— **Zsebmetszők a vásárban.** Említetük mai számunkban, hogy a vasárnap lefolyt országos vásár alkalmával egy szövetkezett tolvaj zsebmetsző bandát sikerült a rendőrségnek összefogdosni. Mint értesülünk, ma ujjában jelentkezett két két károsult. Muraközy Jánostól egy órát loptak el láncostul, Nagy Sándorné zsebből pedig 61 koronát. A tolvajbanda kihallgatása ma egész napon át tartott.

— **Paprika hamisítók.** A rendőrségnek többen panaszkodtak, hogy két vidéki kofa a vásárban hamisított paprikát árul. A rendőrkapitány felkérte dr. Damó Zoltán tisztiorvost, hogy menjen ki és vizsgálja meg a paprikát, aki a vizsgálat során kiderítette, hogy a paprika vörös festékkel van keverve. A rendőrség a paprikát elkobozta és az árusítókat névszerint Szücs Ferencné és Tóth Jánosné géderlaki kofákat 20—20 korona pénzbüntetéssel sújtotta.

— **Nélkülözhetlen szükséglete** ma már minden művelt embernek az újságolvasás. A hosszú téli esték beköszöntése előtt szolgálatot vélnék hát tenni t. közönségünknek, ha figyelmét a legváltozatosabb és legbővebb tartalmu napilapra hívjuk fel. Ez ma kétségtelenül a *Pesti Hirlap*, mely minden tekintetbe első helyen áll a napisajtó termékei között. Független és szökimondó újság, oly speciálisokkal és előnyökkel, melyek a legnagyobb kedveltséget szereztek meg és biztosítják neki a magyar olvasóközönségnél. — Előnyei: egy nagy képes naptár, melyet minden előfizető karácsonyi ajándéknak kap s egy divatlap, melyet az előfizető mérsékelt áron rendelhet meg. Aki a *Pesti Hirlap* nagy képes naptárát az 1908 évre ingyen és bérmentve megkapni óhajtja, az már fizessen elő, mert ez ajándékokra igényt csak azok tarthatnak, aki legalább negyedév óta megszakítás nélkül előfizetői a lapnak. A *Pesti Hirlap* ára egy óra 2 kor. 40 fillér; negyed évre 7 korona; a *Divat Szalon* című nagy és diszes kiállítású divatlappal együtt negyedévre csak 9 korona. A *Pesti Hirlap* kiadóhivatala Budapest V., Váci-körút 78.

— **Gondatlanság.** Kalmár János szarkási lakos kocsijával megállt a városháza melletti kútnál s a lovakat otthagya, elment sörözni. A lovak valamitől megijedtek s neki szaladtak az ott álló vas vilanyoszlopok, azt kidöntötték s vad nyargalással futottak tovább, míg végre sikerült a polgári leányiskola előtt megfékezni. A rendőrség Kalmár ellen gondatlanságáért megindította a kihágási eljárást.

— **Kerékpár elgázolás.** Tegnapelőtt délután a Beretvés-féle kiskocsmá előtt Danics László lajosmizsei lakos kerékpárjával elgázolta Bodri János III. tized 193. sz. alatti lakos 3 éves kis fiát. A kisfiu a jarda szélén ment, mikor Danics a bicikliről leesve ráesett a géppel együtt a kis fiura, aki az ütés következtében alájult. Az eszméletlen kisfiut elvitték a közelben lakó dr. Kecskeméti Istvánhoz, aki nagynehezen életre keltette és sebeit bekötözte. Danics ellen vizyázatlanosságáért a rendőrség nyomban megindította a kihágási eljárást.

— **Lopás.** Orbán Rozália füzestéri lakos ma bejelentette a rendőrségnél, hogy szekrényét feltörve, 100 koronáját elloptak. A rendőrség ez ügyben megindította a nyomozást.

Rendkívüli árleszállítás, míg a raktár tart. Egy méter duplaszéles függöny-cougre 65 kr.

Tömeges látogatást kér tisztelettel: Dudogh István.

